

jeg i Dag endvidere skal fremsætte, Forslaget om en Olfat; men denne Forbindelse bestaar kun deri, at der i Forslaget til Lov om Told- og Skibsafgifter findes en Bestemmelse om, at naar en Olfat bliver vedtagen og træder i Kraft, da indtræder en Række Forandringer i Toldtariffen, som navnlig gaa ud paa betydelige Medjættelser i Toldafgiften af almindelige Forbrugsartikler, ligesom da ogsaa en Ophævelse af Skibsafgiften finder Sted. Her skal jeg straks indsthyde det, at naar jeg i Aar har foreslaaet Skibsafgiftens eventuelle Ophævelse, da er jeg jo for saa vidt i Overensstemmelse med det erede Tings Udvalgsflertals Udtalelse i forrige Samling; men jeg vil tilstaa, at den særlige Grund for mig til at foreslaa Skibsafgiftens Ophævelse er Hensynet til Frihavnen, den Frihavn, som vi vistnok alle haabe og vente snart skal blive bragt til Veje her ved Njebenhavn. Jeg vil ikke sige, det vil være umuligt at bevare Skibsafgiften, efter at Frihavnen er bleven aabnet, men det vil være i høj Grad ubeqvemt; thi om at optræve Skibsafgiften i selve Frihavnen kan der jo ikke vel være Tale, og vedbliver den saa ikke desto mindre udenfor Frihavnen, vil man jo være nødt til, saaledes som det blev omtalt i forrige Samling, at paalægge de Varer, der gennem Frihavnen gaa ind i Landet til Forbrug, en særlig Afgift, der kan svare til den Skibsafgift, som de Varer, der gaa ind gennem den gamle Havn og ellers her i Landet, har maattet yde. Smidlertid, jeg haaber, inden Frihavnen træder i Virksomhed, at ogsaa Skibsafgiften vil kunne hæves, og dermed hele dette vanskelige Spørgsmaal bortfalde.

Forslaget, saaledes som det her foreligger, er udarbejdet selvsølgelig med væsentlig Hensyntagen til den Betænkning, der i Slutningen af forrige Samling fremkom fra det Udvalg, der var nedsat her i dette Ting. Jeg siger væsentlig Hensyntagen; Betænkningen er ikke fulgt helt igennem. Jeg har desuden anset det for at være nødvendigt — særlig paa Grund af den Masse af Andragender angaaende Toldtariffspørgsmaal, som indkom til Regeringen, og som jo ogsaa ere indkomne i rundeligt Maal til Rigsdagen, til Landstinget i forrige Samling — at staafe mig en Betænkning om Toldtariffspørgsmaalene fra en Kommission af dygtige, praktiske Toldmænd, som jeg havde særlig Tillid til. Sporene af denne Betænkning findes mange Steder i dette Forslag.

Det er jo en Selvsølge, at Hovedprincipperne, der ligge til Grund for dette For-

slag i Aar, ere de samme, som laa til Grund for Forslaget i forrige Samling, og jeg kan sige for alle de af mig forelagte — og det er ikke saa faa — Forslag til Revision af Toldloven. Og da jeg, hvad disse Hovedprincipper angaar, har været i en glædelig Overensstemmelse med dette Ting, i alt Fald dette Tings Flertal, skal jeg nu ikke ved denne Lejlighed trætte det erede Ting med en Gentagelse af disse mine Udgangspunkter for hele Toldrevisionen. Jeg bemærkede før, at jeg ved Udarbejdelsen af Forslaget havde taget væsentlig Hensyn til Landstingsudvalgets Betænkning i Fjor, og særlig selvsølgelig til dets Flertals Udtalelser. Der er et Punkt, hvor jeg er ganske i Overensstemmelse med disse Udtalelser af Flertallet; og det er med Hensyn til, hvad der i Betænkningen i forrige Samling udtaltes meget bestemt af Flertallet, at en Toldrevision nødvendigvis maatte som finansielt Resultat bringe Balance, eller i alt Fald ikke nogen væsentlig Medsættelse i Statens Indtægter af Tolden. Jeg har ogsaa søgt at opnaa en saadan Balance ved Udarbejdelsen af Forslaget, og jeg kan kun sige om Forslaget, at det kan antages at ville, hverken i væsentlig Grad formindste eller forøge Statens Indtægter. Jeg betoner forsættelig dette: Kan antages, da det er noget, hvorom det er aldeles umuligt at opstille nogen bestemt Beregning. Det er noget, som der flere Gange har været gjort opmærksom paa, og som navnlig i forrige Samling kom meget stærkt frem, dette, at man ikke kan opstille nogen bestemt Beregning om, hvad en ny Toldtarif vil gibe i Indtægt for Statskassen sammenlignet med den ældre Toldtarif. Forholdet er ganske simpelt det, at naar en Toldafgift nedsettes, maa man antage, at Varens Forbrugspris derved synker, og at Varen vil blive forbrugt i større Maal, end den har været tidligere, og at der derved vil fremkomme en forøget Indtægt. Men hvor meget denne Indtægtsforøgelse vil være, derom kan man kun have et Skøn. Kun i eet Tilfælde kan man gøre en sikker Regning, og det er, naar man i Stedet for at nedsette en Toldafgift ganske ophæver den; thi da er Regningen fuldstændig sikker, nemlig den, at den hidtidige Indtægt ganske forsvinder; men det er ogsaa det eneste Tilfælde. Forhøjes en Toldafgift, da maa man ligeledes antage eller kan med Sikkerhed antage, i alt Fald som Regel, at Varens Pris ogsaa vil forøges, og at denne forøgede Pris af Varen ogsaa vil formindste dens Forbrug. Men ved en Forhøjelse af Toldtariffen vil der ogsaa af en anden Grund efter Sandsynlighed eller ialt Fald i mange Tilfælde indtræde